

מ"ת 14394/05/18 - מדינת ישראל נגד דור בוחבוט, אלעד גבאי, אברהם גבאי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 14394-05-18 ישראל נ' גבאי(עציר) ואח'
מ"ת 14012-05-18 ישראל נ' בוחבוט(עציר)
תיק חיצוני: 4333591/2017
18.7.2018

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המבקשת
נגד

המשיב במ"ת 14012-05-18
המשיבים במ"ת 14394-05-18
1. דור בוחבוט (עציר)
2. אלעד גבאי (עציר)
3. אברהם גבאי

באת-כוח המבקשת: עו"ד לי-זו וולפוס
באי-כוח המשיב 1: עו"ד רועי אטיאס, עו"ד עינב איטח
באי-כוח המשיבים 2 ו-3: עו"ד דוד יפתח, עו"ד דן ענבר

החלטה

בעניין המשיב 1 (דור בוחבוט)

החלטה זו, בעניין הבקשה למעצר המשיב 1, דור בוחבוט (להלן - **דור**), עד תום ההליכים נגדו, ניתנת בהמשך להחלטה בעניינו של אלעד גבאי (להלן - **אלעד**), מיום 11.7.2018 (להלן - **ההחלטה בעניין אלעד**), שבה נקבע כי ייעצר עד תום ההליכים.

מאחר שזו החלטת המשך, יש לקרוא אותה בהמשך להחלטה בעניין אלעד וכחלק בלתי נפרד ממנה. מטעם זה, לא נחזור על הדברים שהובאו בהחלטה האמורה ואף מספרי הפסקאות וסימון ראשי הפרקים בהחלטה זו יסומנו בהמשך לאלו שסומנו בהחלטה בעניין אלעד (בהתאם לכך, החלטה זו תתחיל בראש פרק ו' ובפסקה 25).

1. רקע - האישומים והרקע לפיצול הדיונים

25. כאמור, לא נחזור על הדברים שהובאו בהחלטה בעניין אלעד. עם זאת ורק למען הסדר הטוב נזכיר בקצרה את תמצית העבירות שבהן הואשמו דור, אלעד והמשיב הנוסף, אבי גבאי (להלן - **אבי**), נביא את תמצית הרקע לפיצול הדיונים בעניין המשיבים ולאחר מכן נעמוד בקצרה על תמצית ההחלטה בעניין אלעד.

26. **כתבי האישום** - ביום 7.5.2018 הוגשו שני כתבי אישום בעניין שלושת המשיבים ובעת הגשתם גם הוגשו

בקשות למעצרים עד תום ההליכים. כתב-אישום אחד הוגש נגד אלעד ונגד אביו, אבי (תפ"ח 14343-05-18; מ"ת 14394-05-18). כתב האישום השני הוגש נגד דור (תפ"ח 14065-05-18; מ"ת 14012-05-18).

אלעד ודור הואשמו בכך שעברו עבירת ניסיון רצח (סעיף 305(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**)), עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סעיף 333 וסעיף 335(א) בחוק העונשין) ועבירת נשיאת נשק (סעיף 144(ב) רישא בחוק העונשין). אלעד ואבי הואשמו גם בכך שעברו עבירה של שיבוש הליכי משפט (סעיף 244 בחוק העונשין) ואילו דור הואשם גם בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי (סעיף 7(א) ו-ג) בפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973).

עיקרי עובדות כתב האישום שהוגש נגד אלעד זהות לעובדות כתב האישום שהוגש נגד דור. זאת כמובן למעט העובדות בעניין עבירת החזקת הסמים לשימוש עצמי שבה מואשם רק דור ולמעט העובדות בעניין שיבוש הליכי משפט, שבה הואשמו אלעד ואבי, אך לא דור. עובדות אלו הובאו בהרחבה בהחלטה בעניין אלעד (שם, פסקאות 2-4).

27. **הרקע לפיצול הדיונים בעניין המשיבים** - על-פי בקשת הצדדים, הדיון בשתי בקשות המעצר עד תום ההליכים בעניין שלושת המשיבים אוחד. לאחר מכן, בעקבות בקשות שהוגשו, הדיון בעניינו של אבי הוקדם והתקיים ביום 21.5.2018. בהתאם להחלטה מאותו יום, הוא שוחרר בתנאים.

לאחר מספר בקשות לדחיית הדיונים שנקבעו בעניין אלעד ודור, נקבע כי הדיון בעניינם יתקיים ביום 4.7.2018. על-פי בקשת בא-כוחו של דור, עו"ד אטיאס, דיון זה פוצל לשני דיונים. בדיון הראשון נשמעו בהרחבה רבה טענותיה של באת-כוח המבקשת לגבי שני המשיבים - אלעד ודור - וכן נשמעו טענותיו של בא-כוחו של אלעד, שאף הגיש את עיקרי טענותיו גם בכתב.

הדיון השני, בעניינו של דור, שנקבע לאותו יום (4.7.2018) בשעה מאוחרת יותר (18:00), נועד לשמיעת טענותיו של בא-כוחו של דור. כפי שפורט בהחלטות קודמות, לאחר שנבצר מבא-כוחו של דור להתייצב לדיון, נדחה הדיון בעניינו של דור ליום 15.7.2018 והתקיים במועד זה. בדיון זה וכפי שנקבע מראש, נשמעו בהרחבה טענות בא-כוחו של דור, שאף הם הגישו את עיקרי טענותיהם בכתב.

ביום 11.7.2018, עוד קודם לדיון בעניינו של דור וכאמור בפתח הדברים, ניתנה החלטה בעניינו של אלעד שבה נקבע כי הוא ייעצר עד תום ההליכים. עתה תעסוק ההחלטה רק בעניין דור.

ז. **תמצית ההחלטה בעניין אלעד**

28. במסגרת ההחלטה בעניין אלעד עמדנו כאמור, על עיקרי עובדות כתב האישום (שם, פסקאות 2-4) ועל עיקרי הראיות לחובת אלעד ודור (שם, פסקאות 5-17). כאמור שם, דומה כי אין מחלוקת על כך שהראיות המרכזיות להוכחת

העבירות שבהן מואשמים אלעד ודור, שלגביהן גם נשמעו מרבית טענות הצדדים - בעיקר בדיון בעניין אלעד - הן הראיות בעניין דבריו של דור בפני שוטרים סמויים שדובבו אותו בתא המעצר (להלן גם - **המדובבים**). ראיות אלו כוללות את תוצרי פעולות הדיבוב ובעיקר דו"חות פעולה ותכתובים (תמלולים) של הקלטות הדיבוב.

כפי שפורט בהרחבה בהחלטה בעניין אלעד, במסגרת פעולות הדיבוב האמורות, הודה דור בעיקרי האישומים והפליל את אלעד. תמצית דבריו למדובבים, כפי שנסקרה בהחלטה האמורה היא, כי הוא ואלעד היו מי שרכבו על האופנוע בעת האירוע נושא האישום וכי אלעד היה מי שירה בנפגעים.

עוד פורטו בהחלטה בעניין אלעד הראיות המחזקות את גרסתו של דור למדובבים, המפלילה אותו (דור) ואל אלעד, לרבות דברים שאמר דור לאמו בפגישה עמה, אשר היה בהם גם כדי לאשר את תוכן דבריו למדובבים וגם כדי לשלול את האפשרות שהוא כופר בעבירות שבהן הוא ואלעד מואשמים. כל זאת כמפורט בהחלטה בעניין אלעד.

29. לנוכח הראיות שפורטו כאמור בהחלטה, מסקנת הדברים הייתה כי ישנן די ראיות לכאורה להוכחת העבירות שבהן מואשם אלעד. שכן, מהטעמים שפורטו בהחלטה עולה כי יש בדבריו של דור למדובבים, הנתמכים בראיות נוספות, כדי להביא למסקנה כי בידי המבקשת די ראיות המוכיחות לכאורה את אשמו של אלעד ואשר די בהן כדי להצדיק את מעצרו עד תום ההליכים (החלטה בעניין אלעד, פסקאות 18-21).

עוד נקבע, כי בשלב זה של בחינת ההצדקה למעצר עד תום ההליכים, אין מקום להידרש אל הטענות שנטענו כלפי פעולות הדיבוב ואל הטענות בדבר הפגמים לכאורה, שעל-פי טענת בא-כוחו של אלעד נפלו באותן פעולות חקירה. זאת לנוכח הכלל שעל-פיו "בשלב זה של ההליך אין אנו נדרשים לבחינת שאלת מהימנות הודעות המדובבים, ודי אם ניווכח כי יש בהודעות המדובבים משום ראיות התומכות באישומים המיוחסים לעורר (ראו למשל: בש"פ 2388/98 שתייה נ' מדינת ישראל (13.5.98); בש"פ 8473/02 עסא נ' מדינת ישראל (22.10.02))" (בש"פ 8756/11 ביטון נ' מדינת ישראל (1.1.2012), כבוד השופטת ע' ארבל, פסקה 14).

בדומה, נדחתה טענת בא-כוחו של אלעד בעניין היעדרה של תעודת חיסיון בשלב זה של הדיון בעניין המעצר עד תום ההליכים (ההחלטה בעניין אלעד, פסקה 21 וכן ראו את הפסיקה הנזכרת שם).

30. בעניין עילת המעצר ובעניין שאלת הצורך בבחינת חלופת מעצר נקבע (שם, פסקאות 22-23), כי לנוכח המסקנה כי ישנן ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות המיוחסות לאלעד, מאליה גם קמה עילה למעצרו. שכן, העבירות שבהן הואשם ובעיקר עבירת ניסיון הרצח והנסיבות שבהן נעברה, מצביעות על מסוכנות בעוצמה גבוהה מצד אלעד, אשר לא ניתן לתת לה מענה בדרך של חלופת מעצר.

כן הודגשה חומרת המעשים המצביעים על מסוכנות רבה וזאת על רקע העובדה שאלעד מואשם בניסיון רצח בכך שירה אל עבר אדם ברחובה של עיר במטרה לגרום למותו. למרבה המזל, האירוע הסתיים בפציעה, גם אם חמורה, אך במהלך הירי נפגע גם אדם נוסף שבדרך מקרה נקלע אל המקום, בעוד שאף היו עשויים להיפגע אנשים תמימים

נוספים.

עוד נאמר בהחלטה בעניין אלעד, כי לגבי נוספת גם עובדת הימלטותו הממושכת מהמשטרה, בידעו כי הוא דרוש לחקירה. אף נראה כי במהלך תקופת בריחה זו הוא ביקש לסדר דרכון אשר לא מן הנמנע כי נועד לאפשר את הימלטותו מהארץ. כך שגם בכך יש כדי לחזק את ההנחה שלא ניתן לתת באלעד ארון, שאם ישוחרר בתנאים, לא ינצל זאת להימלטות חוזרת.

ח. עניינו של המשיב הנדון - דור: קיומן של ראיות לכאורה ובחינת עילת מעצר

31. שאלת קיומן של ראיות לכאורה - כל אותן ראיות לכאורה שעומדות לחובתו של אלעד, שכאמור, פורטו בהחלטה בעניינו, עומדות גם לחובת דור. לפיכך גם לגבי דור ומאותם טעמים, המסקנה היא כי ישנן די ראיות לכאורה לשם הוכחת העבירות שבהן הוא מואשם ובעיקר עבירת ניסיון הרצח.

32. עילת מעצר ושאלת הצורך בבחינת חלופת מעצר - אמנם דור לא הואשם בהימלטות מהדין, אולם כאמור בהחלטה בעניינו של אלעד, לנוכח המסקנה כי ישנן ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות המיוחסות לדור, מאליה גם קמה עילה למעצרו. העבירות שבהן הואשם ובעיקר עבירת ניסיון הרצח והנסיבות שבהן נעברה, מצביעות על מסוכנות בעוצמה גבוהה מצדו, אשר לא ניתן לתת לה מענה בדרך של חלופת מעצר. כך נקבע בשורה ארוכה של החלטות בעניין מעצרו של מי שנמצא כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת האשמתו בעבירת ניסיון רצח. כך אף נקבע בהחלטות שניתנו בימים אלו ממש (ראו למשל: בש"פ 4572/18 אבו עסא נ' מדינת ישראל (24.06.2018), כבוד השופט י' עמית; בש"פ 4458/18 מיישיב נ' מדינת ישראל (24.06.2018), כבוד השופט ד' מינץ).

ככל שהדברים אמורים בדור, מצטרפות לכך גם הרשעותיו הקודמות אשר יש בהן כדי ללמד על מסוכנותו. חרף גילו הצעיר (יליד שנת 1995), לחובתו הרשעות קודמות בעבירות חמורות אשר בכוחן להעיד על מסוכנותו, כלהלן: בשנת 2013 הורשע דור בעבירות הפרת הוראה חוקית, שתי עבירות פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שתי עבירות של היזק לרכוש במזיד, שלוש עבירות תקיפה סתם על-ידי שניים או יותר, עבירת איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש; בשנת 2014 הוא הורשע בשתי עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה; בשנת 2015 הורשע דור שוב בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה.

ט. טענות באי-כוחו של דור בעניין הפגיעה בזכות ההיוועצות עם עורך-דין

33. מסקנת הדברים היא כאמור, כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של דור וכי ישנה עילה למעצרו עד תום ההליכים וכן, כי לנוכח מסוכנותו כפי שהיא משתקפת מהעבירות שבהן הוא מואשם ונלמדת מהרשעותיו הקודמות, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

לנוכח מסקנה זו, נותר לבחון את טענות באי-כוחו של דור כי בשל הפגיעה הנטענת בזכותו של דור להתייעץ עם עורך-דין, ישנה הצדקה להורות על שחרורו.

34. נעמוד תחילה על תמצית העובדות שעליהן נסמכת הטענה האמורה.

כפי שפורט בהרחבה בהחלטה בעניין אלעד, דור נעצר לראשונה ביום 23.1.2018 בשעה 9:50. הודעה ראשונה נגבתה ממנו באותו יום, 23.1.2018, בשעה 11:12. בפתח ההודעה (שורות 1-6) מתועד שדור הועמד על זכותו להתייעץ עם עורך-דין ועל-פי בקשתו הוא שוחח בטלפון עם באת-כוחו, עו"ד עינב איטח. אולם, כפי שציין בפני החוקרים (שם, בהודעה) - וכפי שטענה גם באת כוחו - לא הייתה זו התייעצות של ממש, מכיוון שעו"ד איטח הייתה עסוקה אותה עת בדיון אחר. דור עצמו חזר מספר פעמים בפני חוקריו על כך שישמור על זכות השתיקה עד אשר ישוחח עם באת-כוחו וכי אינו מסתפק בשיחת הטלפון. מאחר שלטענת דור, לא התאפשר לו לשוחח עם באת-כוחו כפי שרצה, הוא הודיע לחוקרים שהוא שומר על זכות השתיקה והוא אמנם שתק בחקירה זו ובחקירות שבאו לאחריה.

למחרת, ביום 24.1.2018 בשעה 13:40, הממונה על החקירה סנ"צ אנדרי קוטוזוב, החליט על מניעת מפגש בין דור לבין סנגורו. במזכר ממועד זה כתב, כי "מאחר שהתרשם ממכלול פעולות חקירה המתבצעות כלפי דור בוחבוט - החשוד בביצוע ניסיון לרצח וכן פעולות נוספות במטרה לבצע מעצר של חשוד נוסף, החלטתי והנחיתי למנוע מפגש של החשוד (דור בוחבוט) עם עו"ד וזאת בהתאם לסמכות המוענקת לי ע"פ ס' 34(ד) ו-34(ו)". הכוונה היא להוראת סעיף 34 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**).

בפרק זמן זה - כפי שתואר בהחלטה בעניין אלעד - כבר החלה כבר פעולת הדיבוב, שנמשכה עד יום 25.1.2018.

כפי שנכתב בפתח ההודעות הנוספות והעוקבות שנגבו מדור באותו פרק זמן, עם תחילת גביית ההודעה, נאמר לו כי נמנעת ממנו האפשרות להתייעץ עם סנגורו. כאמור שם, מניעת ההתייעצות עם הסנגור נמשכת בהתאם להחלטת סנ"צ אנדרי קוטוזוב, אשר התקבלה קודם לגביית ההודעה. לפיכך אותן הודעות נגבו מדור מבלי שהתאפשר לו להתייעץ עם סנגורו קודם לכן. כך היה לגבי הודעתו מיום 24.1.2018 בשעה 13:45, שאף במהלכה שמר דור על זכות השתיקה ונמנע מלהשיב לשאלות חוקריו. כך היה גם בעת שנגבתה הודעתו הנוספת באותו יום, 24.1.2018, בשעה 19:34 שאף במהלך גבייתה נמנע דור מלהשיב לשאלות החוקרים בשל שמירה על זכות השתיקה. הדברים נמשכו גם בעת חקירתו הנוספת, ביום 25.1.2018 בשעה 11:29 שאף היא נגבתה מדור לאחר שהודע לו שהוא מנוע מלהתייעץ עם סנגורו. גם בהודעה זו, המשיך דור לשמור על זכות השתיקה.

רק בהודעה הבאה שנגבתה מדור ביום 30.1.2018 בשעה 10:50, השיב דור תשובות מועטות, אך בעיקר נמנע ממתן תשובות, אולם היה זה כבר לאחר שנועץ בסנגורו, כפי שאף נכתב בפתח ההודעה.

35. טענותיה של באת-כוחו של דור היו במישור העקרוני, שלפיו מניעת זכות ההיוועצות בעורך-דין מדור הייתה שלא כדין, בכך שחרגה ממשך הזמן המותר על-פי החוק. לפיכך נטען, כי יש בכך כדי להצדיק את שחרורו מהמעצר. כן הועלו

טענות רבות בעניין עצם פעולות החקירה שנעשו בפרק הזמן שבו נמנעה מדור זכות ההיוועצות בעורך-דין ובעניין פעולות המדובבים שנעשו אותה עת, בעוד שעל-פי הנטען, נעשו תוך הטעיית דור והכשלתו בדרכים שונות כנטען, לרבות בהטעייתו בכל הנוגע לזכותו להתייעץ עם עורך-דין.

לתמיכה בטענה כי יש במניעת אפשרות ההיוועצות עם עורך-דין כדי להצדיק את שחרורו של דור, הפנתה באת-כוחו להלכה שנקבעה בעניין בש"פ 9220/12 פרץ נ' מדינת ישראל (26.12.2012) (כבוד השופטת ע' ארבל, פסקאות 10-8) (להלן - **עניין פרץ**). שם נקבע, כי לפגיעה בזכות ההיוועצות עם סנגור תהיה השלכה גם בשלב המעצר וכי במקום שבו נפל פגם משמעותי ומהותי בזכויות הבסיסיות של עצור, עלול הדבר "לפגוע בלגיטימיות של הליך המעצר, בטוהר ההליך הפלילי ובאמון הציבור במערכת המשפט" (שם, פסקה 9).

36. זכות ההיוועצות של עצור עם עורך-דין מעוגנת בסעיף 34 בחוק המעצרים. עם זאת, על-פי הוראת סעיף 34(ד), ניתן לדחות את פגישת העצור עם סנגורו, אם נמצא כי אין מקום להפסקת פעולות החקירה, בהיות "דחייתם עלולה לסכן, באופן ממשי, את החקירה", ובלבד שהקצין הממונה על החקירה נתן על כך החלטה מנומקת בכתב וכן בתנאי שמניעת המפגש עם הסנגור "לא תעלה על שעות ספורות". הוראת סעיף 34(ה) בחוק זה קובעת שהקצין הממונה יכול לדחות את פגישת העצור עם סנגורו, אם יש חשש שהפגשה עלולה לסכל או לשבש את מעצרו של חשודים נוספים, לשם מניעת גילוי ראיה או תפיסת דבר שהושג בקשר לעבירה ובלבד שמניעת המפגש לא תעלה על עשרים וארבע שעות משעת המעצר.

נוסיף, כי בנסיבות שבהן מניעת המפגש עם עורך הדין דרושה לשם שמירה על חיי אדם, סיכול פשע ועבירת ביטחון, ניתן על-פי סעיף 34(ו) בחוק זה, להאריך את מניעת המפגש עם הסנגור למשך ארבעים ושמונה שעות. בענייננו, לא ניתנה החלטה על-פי הוראה זו ולכן איננו נדרשים לה.

37. כאמור לעיל, מניעת המפגש של דור עם סנגורו הייתה בהתאם להחלטת הממונה על החקירה אשר נסמכה על הוראות סעיף 34(ד) ו-34(ה) בחוק המעצרים. מניעת המפגש לא החלה בעת המעצר של דור, שנעצר כאמור, ביום 23.1.2018 בשעה 9:50 ולאחר מכן, התאפשר לו לשוחח עם באת-כוחו בשעה 11:12 עוד קודם לחקירתו הראשונה. מניעת המפגש החלה רק למחרת, ביום 24.1.2018 בשעה 13:40, ונמשכה עד יום 25.1.2018, עד אחרי חקירתו בשעה 11:29, עת נגבתה ממנו הודעה נוספת.

נמצא אם כן, כי בתחילה וסמוך למעצרו של דור, התאפשר לו לשוחח עם באת-כוחו ולהתייעץ עמה. רק כיממה לאחר מכן החלה מניעת ההיוועצות בעורך דין ונמשכה פחות מעשרים וארבע שעות. במהלכה, כאמור לעיל, ממילא דור נמנע מלהשיב לשאלות החוקרים.

בנסיבות אלו, שבהן מניעת ההתייעצות נמשכה פחות מעשרים וארבע שעות, גם אם החלה יותר מיממה לאחר שדור נעצר ולאחר שכבר ניתנה לו אפשרות לשוחח עם באת-כוחו בטלפון, דומה כי אין מדובר בפגם אשר אליו כוונו הדברים בעניין פרץ ואשר פוגע בחוקיות המעצר.

לא זו בלבד, אלא יש לזכור כי בעניין פרץ גם נאמר מפורשות, כי אפילו נפל פגם בקיום זכות ההיוועצות עם עורך-דין, עדיין אין זה אלא אחד מבין השיקולים הנבחנים עת נבחנת שאלת מעצרו של נאשם עד תום ההליכים. כך נאמר שם:

"... מובן כי אין מדובר בערך מוחלט, ויש ליתן את הדעת לשיקולים אחרים המצדיקים את המשך מעצרו של החשוד. בית המשפט, אם כן יידרש לאזן בין הפגיעה בזכויות החשוד, מהותה, חומרתה, משמעותיותה, משכה וכדומה, לבין האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של החשוד, הכולל את ערך גילוי האמת, הלחימה בפשיעה וההגנה על שלום הציבור, שייבחנו בין היתר בהתאם לאופי החשדות וצרכי החקירה" (עניין פרץ, פסקה 9).

38. על רקע ההלכה שנקבעה בעניין פרץ, נקבע לא אחת, כי אפילו נפל פגם ואפילו נפגעה זכות ההיוועצות של עצור, אין בכך בהכרח כדי להצדיק שחרור מהמעצר וכי יש להותיר את עצם שאלת קיומו של הפגם לבחינה במסגרת ההליך העיקרי. זאת במיוחד אם נמצא כי שיקולים התומכים בהמשך מעצרו של הנאשם גוברים על הפגם, ככל שאמנם נפל.

כך בין השאר, נקבע בעניין בש"פ 1636/13 קאניאוונג נ' מדינת ישראל (24.03.2013) (כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקאות י-יא), כי בכל מקרה יוכל הנאשם להעלות את טענתו בעניין הפגם הנטען במסגרת ההליך העיקרי. כאמור שם, "באיזון שבין עוצמת הפגם לכאורה לבין השיקולים שתומכים בהמשך מעצרו של העוררים בעניינו, ידם של האחרונים על העליונה. רוצה לומר, כי אין בעוצמת הפגם הנטען בעניינו כדי להביא לשחרורם של העוררים בהתחשב באיזון מובהק אל מול האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו בנסיבות המקרה". כאמור שם, כך אמנם עולה מהלכת פרץ.

דברים דומים נקבעו גם בעניין בש"פ 2347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.4.2016) (כבוד השופט ח' מלצר, פסקה 24), בין השאר גם באשר לטענות בעניין פגמים שנפלו לכאורה, בתרגיל חקירה זה או אחר, כפי שנטען בעניינו. כך נאמר שם:

"בפסיקתנו נאמר כי המשך מעצרו של עצור שנפל פגם משמעותי ומהותי בזכויותיו הבסיסיות עלול, בנסיבות המתאימות, לפגוע בלגיטימיות של הליך המעצר (עיינו: בש"פ 9220/12 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.12.2012)).

עם זאת, ברי כי הבירור העובדתי והמשפטי בנושא זה איננו מתאים, בנסיבות שלפנינו, להליך המעצר כאן. במסגרת שאנו נתונים בה, הבדיקה העובדתית האפשרית היא מוגבלת ומתוחמת מעצם טיבה ולכן לא ניתן להכריע פה בטענה של הגנה מן הצדק, שאותה העלה בא-כוחו של העורר בהקשר זה, או בכל טענה אחרת שהזכיר. אלה דורשות לרוב פריסה של מסכת עובדתית ומשפטית מלאה ומפורטת. לפיכך, על דרך הכלל, ראוי שהדברים יעשו רק במסגרת ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 10087/07 סטואר נ' מדינת ישראל (18.12.2007); בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (14.10.2012)). בדומה לכך - גם האכסניה המתאימה לבירור שאלת קבילותה של ראיה שנמסרה בפני מדובב ממוקמת, על דרך העיקרון, במסגרת ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 5762/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה יא).

(23.08.2010); בש"פ 5966/15 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (06.10.2015)). בית המשפט המחוזי הנכבד קבע איפוא, ובצדק, כי בנסיבות העניין שלפנינו - ליבון של הטענות שהועלו פה מחייב בירור ראייתי עובדתי מקיף, שאיננו אפשרי במסגרת הליך המעצר הנוכחי. לשם כך, יש לבדוק, בין היתר, האם אכן ננקטה במכלול תחבולה חקירתית פסולה, וכן יש לברר את מהימנותם של המעורבים השונים, את השפעתו של תרגיל החקירה על העורר, אם בכלל, את היחס בין מועד מתן ההודאה למועד תרגיל החקירה, ואת ההשתלבות של כל אלו בפסיפס הראייתי המורכב בתיק (השוו עוד: בש"פ 8314/12 ג'עברי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (27.11.2012)).

39. סיכום הדברים הוא, כי אפילו נפל פגם בכל הנוגע לזכות ההיוועצות של דור עם עורך-דין, הרי שאין זה פגם מהותי. כך גם בשל משך הזמן שבו נמנעה מדור האפשרות להתייעץ עם בא-כוחו, גם בשל כך שבכל מקרה, ספק אם היה בכך כדי לשנות מן העובדה שהוא בחר לדבר עם המדובבים שהיו בתאו. מכל מקום, כאמור, בכל מקרה דור נמנע מלהשיב לשאלות חוקריו, כך שממילא לא מסר כל הודעה, או הודאה, בעת שנחקר ובעת שנגבו ממנו ההודעות.

לכך מתווספת העובדה, שאיזון בין עוצמת הפגם לכאורה, הנטען, שבעיקרו נוגע לכך שמניין עשרים וארבע השעות שבהן נמנעה זכות ההיוועצות לא החל עם מעצרו של דור, לבין השיקולים שעליהם עמדנו - במסגרת ההחלטה בעניין אלעד ובמסגרת ההחלטה הנדונה בעניין דור - התומכים בהמשך מעצרם של השניים, גוברים השיקולים המצדיקים את המעצר. זאת לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לדור ולאלעד ובמיוחד עבירת ניסיון הרצח, בשל מסוכנותם לנוכח האשמה המיוחסת להם וכן בשל שאר הטעמים המצביעים על מסוכנותם, שעליהם עמדנו. איזון בין השיקולים מוביל אפוא, לכך שאין בפגמים שנטען כי נפלו במהלך חקירתו של דור כדי להצדיק את שחרורם של אלעד או של דור. זאת בהתחשב גם באינטרס הציבורי המובהק המצדיק את המשך מעצרם ואת הצורך בהגנה על הציבור מפני מי שישן ראיות לכאורה המצביעות על מסוכנותם.

י. סיכום ותוצאה - בעניין דור

40. לנוכח כל האמור, נמצא כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של דור, כי ישנה עילה להורות על מעצרו עד תום ההליכים, כי אין מקום לבחינת חלופת מעצר בעניינו וכי אין בפגם הנטען כי נפל במהלך חקירתו, כדי להצדיק את שחרורו.

לפיכך, גם דור - המשיב שעניינו נדון בהחלטה זו - יעצר עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ו' באב תשע"ח, 18 ביולי 2018, במעמד הנוכחים (כמפורט בפרוטוקול).